

יום רביעי ו' באדר ב תשע"ו

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

קידושין - ה'

1. מה המקור לקנין אשה בשטר?

- א. אין ללמוד קל וחומר מכסף שאין מוציא - ומ"מ מכניס, כיון שיש לפרוך מה לכסף שכן פודין בו הקדש ומעשר שני,
- ב. אלא - מקישים, מה יציאה בשטר, אף הויה נמי בשטר.

2. מדוע לא מקישים גם שתתגרש בכסף?

- א. אביי - יאמרו כסף מכניס כסף מוציא, סניגור יעשה קטיגור? ובשטר לא יאמרו כך כיון שמילות שטר גירושין ומילות שטר קידושין שונות, אך הכסף אחד הוא.
- ב. רבא - וכתב לה, וממעטים בכתיבה מתגרשת, ואינה מתגרשת בכסף. [ומסתבר שכשנמצא בגירושין ממעט גירושין].
- ג. לשיטת רבי יוסי הגלילי ש'וכתב לה' נדרש לענין אחר, המקור ספר כריתות, ספר כורתה ואין דבר אחר כורתה. ורבנן דרשו מספר כריתות שצריך דבר הכורת בינו לבינה ואם אמר לאשה, הרי זה גיטיך ע"מ שלא תשתי יין וכו' לעולם אין זה כריתות, הרי זה כריתות. [וריה"ג למד מכרת כריתות, ורבנן לא משמע להם].

3. מדוע לא למדו אחד מהם מהשנים האחרים?

- א. שטר - מה לכסף וביאה שהנאתן מרובה.
- ב. ביאה - מה לכסף ושטר שכן קנינן מרובה בהרבה מקומות.
- ג. כסף - מה לשטר וביאה שמצינו שמועילים בעל כרחו [גט, יבמה], ואף שכסף מועיל למכור אמה עבריה בעל כרחה, מ"מ באישות לא מצינו.

4. רב הונא - חופה קונה לקידושין, מה מקורו?

- א. להו"א - קל וחומר מכסף שאינו מאכיל בתרומה כמוה ומ"מ קונה. והקשו: שהרי מדאורייתא היא 'קנין כספו' ורק מדרבנן אסרוה שמא תשקה לאחיה ואחיותיה.
- ב. קל וחומר מכסף שאינו גומר ומ"מ קונה, ואפשר לפרוך מה לכסף שכן פודין בו וכו'.
- ג. ולמסקנת הגמרא למדים מצד השוה של כסף ביאה שטר: שקונים בעלמא וקונים כאן. [המיוחד שיש בכל מאחד מהם: כסף - פודין בו הקדשות ומע"ש. ביאה - קונה ביבמה. שניהם יחד - הנאתן ומרובה. שטר - מוציא בבת ישראל]. ואין לפרוך ששלשתן ישנן בע"כ, מ"מ כסף בע"כ באישות לא מצינו.

5. אלו קושיות הקשה רבא על דינו של רב הונא?

- א. שנינו שלש ולא ארבע. ותירץ אביי: שהתנא כתב רק דברים שכתובים בהדיא.
- ב. הרי כל מה שחופה גומרת זה ע"י קידושין, וכי נלמד חופה שלא ע"י קידושין מחופה שע"י קידושין? ותירץ אביי: שזה גופא כוונת רב הונא, אם כסף שאינו גומר אחר כסף - מ"מ קונה, חופה שגומרת אחר כסף - כ"ש שתקנה.

6. מצינו ברייתא שלכאורה סותרת עצמה בדיון 'נתן הוא ואמרה היא' מה הברייתא, כיצד פירשה למסקנה?

- א. נתן הוא ואמר הוא - פשוט שמקודשת. נתן הוא ואמרה היא - נעשה כמי שנתנה היא ואמרה היא, ולא חלו הקידושין.
- ב. אב"א - נתן הוא ואמר הוא - מקודשת, נתנה היא ואמרה היא - אינה מקודשת, נתן הוא ואמרה היא - ספק וחוששים מדרבנן.

7. אלו הוראות אמר שמואל בענין האמירה?

- א. בקידושין, נתן לה ואמר הרי את מקודשת, או מאורסת, או לאינתו - מקודשת. אבל אמר הרי זו מקודשת, הריני אישך, בעליך, ארוסיך - אין כאן בית מיחוש.
- ב. וכן בגירושין - נתן ואמר הרי את משולחת, מגורשת, מותרת לכל אדם - מגורשת. איני אישך, איני בעליך, איני ארוסיך - אין כאן בית מיחוש. ומשמע לכאורה שאף אם לא אמר 'לי' מקודשת, ושסבר שמואל 'ידיים שאין מוכיחות הויין ידיים'. והקשו שלגבי האומר 'אהא' - הרי זה נזיר, ביאר שמואל: שמדובר שנזיר עובר לפניו, משום שלולי זה 'לא הוי יד' כיון שאינו מוכיח. ותירצו: כוונת שמואל דווקא כשאמר 'מקודשת לי', ואף שזה פשוט הכוונה הייתה בעיקר לחדש את הלשונות הבאים אינם מועילים. והטעם שאינם מועילים: בקידושין משום שכת' 'כי יקח אשה' ולא שיקח עצמו לאשה. ובגירושין משום שכת' 'ושלחה ולא שישלח את עצמו.